

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО САДІВНИЦТВА

26.04.2011 14:50

Автор: **Тупчій Оксана Сергіївна**, аспірант кафедри економіки Уманського національного університету садівництва

[Економіка та підприємництво]

У сучасних економічних умовах особливого загострення набуває проблема відновлення садівництва в Україні в масштабах, які дозволять задовольнити внутрішні потреби населення країни на рівні, не менше, ніж 85%. Сучасний стан садівництва України на сьогодні є близьким до критичного. В усьому світі ця галузь активно розвивається, а в Україні площі плодово-ягідних насаджень продовжують знижуватися (табл. 1).

Таблиця 1

Індекси площ плодово-ягідних та виноградних насаджень за роками, до базового 1990 р., %*

Показник	1995	2006	2007	2008	2009
Площа плодово-ягідних насаджень у плодоносному віці	93,7	36,5	35,0	34,3	33,7
Площа виноградних насаджень у плодоносному віці	96,1	52,9	49,7	49,5	49,5

* За даними Держкомстату України [1].

Згідно з оцінками фахівців з аграрного маркетингу [2], протягом останніх п'яти років в Україні стабільно зростає попит на свіжі фрукти, ягоди та виноград, збільшуються і вимоги споживачів до якості продукції та її упаковки. За раціональними нормами споживання виробництво садової продукції в Україні повинно складати 4,1 млн т, тоді як у 2008-2009 роках валовий збір становив лише 1,5 – 1,6 млн т [1]. Дефіцит ягід, фруктів і винограду на українському ринку покривається за рахунок імпорту. Заможні громадяни задовольняють свої потреби переважно за рахунок придбання імпортової плодово-ягідної продукції, із середнім доходом – за рахунок придбання вітчизняної продукції, а з низьким рівнем – змушені заощаджувати за рахунок скорочення або повної відмови від плодів й ягід. Значний внесок у забезпечення населення регіону плодами і ягодами вносять особисті підсобні господарства населення. Так, в 2009 році в Україні населенням було вироблено 86,7% загального обсягу плодово-ягідної продукції, що на 33,1% більше, ніж у 1990 році. Однак пріоритет розвитку садівництва в довгостроковій перспективі повинен бути наданий великим спеціалізованим сільськогосподарським товаровиробникам.

До низки факторів, які сприяють розвитку садівництва у великих сільськогосподарських підприємствах, варто віднести:

- можливість використання переваг спеціалізації й концентрації виробництва;
- ефективніше використання виробничих ресурсів на основі їхнього сполучення;
- використання залучених інвестиційних ресурсів для закладки молодих садів;
- широкі можливості використання інноваційних технологій виробництва плодів й ягід.

Однак використання вищезгаданих факторів обмежене ресурсними можливостями сільськогосподарських товаровиробників. У зв'язку із цим одним зі стратегічних напрямів розвитку регіонального садівництва повинно стати відновлення фінансово-господарського й виробничого потенціалів садівничих господарств. Ця проблема повинна вирішуватися через:

- збільшення субсидування інвестиційних витрат, у тому числі на будівництво холодильних потужностей;
 - компенсування частини процентної ставки по кредитах, наданих банками на фінансування поточної діяльності;
 - реструктуризацію заборгованості по податках і зборах;
 - зниження фінансового навантаження, яке виникло у зв'язку з диспаритетом цін на сільськогосподарську продукцію й споживаними в галузі промисловими ресурсами.
- Це дозволить активізувати роботу із впровадження інноваційних технологій у садівництві в промислових масштабах.

Список використаної літератури:

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс] / Режим доступу до док. : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Сучасні технології у садівництві та виноградарстві [Електронний ресурс] / Режим доступу до док.
: <http://www.lol.org.ua>.